

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3176/2017. (VII. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Czine Ágnes* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.197/2016/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Doszkocs Tibor (a továbbiakban: indítványozó) személyesen eljárva alkotmányjogi panaszt terjesztett elő a Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.197/2016/9. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt. Az indítványozó szerint az általa megsemmisíteni kért végzés sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes hatósági eljáráshoz való jogát, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljárásra vonatkozó alapjogát, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz fűződő jogát, továbbá közvetetten a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 1. §-át, 2. § (1) bekezdését, 8. § (2) és (5) bekezdését, a 219. § (1) bekezdését, a 221. § (1) bekezdését és a 258. § (1) bekezdését, hivatkozott továbbá az Alaptörvény XXIV. cikk (7) bekezdésének sérelmére.
- [2] Az indítványozó és felesége 2007-ben kölcsönszerződést kötött az Erste Bankkal. A szerződéskötés részeként az indítványozó és felesége kötelezettségvállaló nyilatkozatot tett, melyet dr. Szabó Anita közjegyző (a továbbiakban: közjegyző) közjegyzői okiratra foglalt. Az indítványozó levélben kérte a közjegyzőtől a közjegyzői okirat kijavítását arra való hivatkozással, hogy az ellentétes a forintérték megállapításáról és az ezzel összefüggő rendelkezésekről szóló 9000/1946. (VII. 28.) ME rendelet (a továbbiakban: ME rendelet) 12. § (1) bekezdésében foglaltakkal, forint helyett ugyanis svájci frankban tartalmazza a kölcsön összegét. A közjegyző válaszlevelében tájékoztatta az indítványozót a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Ktv.) közjegyzői okiratok kijavítására vonatkozó rendelkezéseiről, világossá tette továbbá, hogy nem a kölcsönszerződést, hanem egyoldalú kötelezettségvállaló nyilatkozatot tartalmaz az indítványozó és felesége által kijavítani kért okirat. Ezen túlmenően a közjegyző kifejtette, hogy kizárólag a Ktv.-ben meghatározott elírási okok alapján hajlandó a közokirat kijavítására, illet azonban nem tapasztalt.
- [3] Az indítványozó panaszbeadványt terjesztett elő a Magyar Országos Közjegyzői Kamaránál (a továbbiakban: MOKK), melyet az adott ügyben illetékességgel rendelkező területi kamara elnöksége bíralt el. A területi kamara elnöksége szerint csupán azt vizsgálhatták, a közjegyző megszegte-e a jogszabályban vagy a kamarai iránymutatásban szereplő kötelezettségeit, utasítási jogkörrel ugyanis nem rendelkeznek az eljárása során kizárólag a törvényeknek alávetett közjegyző felett. Az elnökség megállapította, az indítványozó MOKK-hoz intézett panaszában felvetett kérdésekben a kamara nem foglalhat állást, erre kizárólag a közjegyző rendelkezik hatáskörrel. A vizsgálatot lefolytató kamarai elnökség ugyanakkor felkérte a közjegyzőt, soron kívül járjon el az indítványozó kérelme tárgyában.
- [4] A közjegyző végzésével elutasította az indítványozó közjegyzői okirat kijavítása iránt előterjesztett kérelmét. Az elutasítási okok megegyeztek a közjegyző által az indítványozónak küldött válaszlevelben foglaltakkal.
- [5] Az indítványozó és felesége a közjegyző elutasító végzése ellen fellebbezést nyújtott be a Székesfehérvári Törvényszékhez, melyben előadták, a közjegyző – véleményük szerint – jogszabálysértő módon, az ME rendelet figyelmen kívül hagyásával állította ki az egyoldalú kötelezettségvállalásról szóló közokiratot. Az indítványozó és felesége fellebbezésükben sérelmezték, hogy a közjegyző elutasító végzése nem szól a kérelmük előzményeiről, ezért megtévesztő és „csorbítja a közjegyzőkről alkotott törvényes eljárásra vonatkozó képviséletet.” A Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.197/2016/6. számon 2016. június 16-án meghozott végzésével az indítványozó feleségének fellebbezési kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította tekintettel arra, hogy a sérelmesnek vélt közjegyzői végzés csupán az indítványozóra vonatkozóan tartalmaz rendelkezést, így az indítványozó fe-

lesége nem jogosult az azzal szembeni fellebbezésre. A Székesfehérvári Törvényszék az indítványozó fellebbezése tárgyában végül a 2016. szeptember 28-án meghozott 1.Pkf.197/2016/9. számú – tovább már nem fellebbezhető – végzésében döntött. A törvényszék a közjegyző végzését – annak helyes indoka alapján – helyben hagyta.

- [6] 2. Az indítványozó a Székesfehérvári Törvényszék 1.Pkf.197/2016/9. számú végzésével szemben 2016. november 3-án alkotmányjogi panaszt nyújtott be postai úton. Az indítványozó szerint az érintett végzés sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését és (7) bekezdését, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését, továbbá közvetve a Pp. 1. §-át, 2. § (1) bekezdését, 8. § (2) és (5) bekezdését, 219. § (1) bekezdését, 221. § (1) bekezdését és a 258. § (1) bekezdését. Az indítványozó az eljárás megindításának okaként a „hatóságok részrehajlás nélküli, tisztességes módon és észszerű határidőn belüli eljárása” lehetőségének sérelmét jelölte meg. Az indítványozó panasz-beadványa szerint a tisztességes eljárás és az észszerű határidőn belüli elbírálás követelményébe ütközik, hogy a fellebbezés benyújtása és a Székesfehérvári Törvényszék végzésének kézbesítése között hét hónap telt el. Az indítványozó a tisztességes eljárás és szintén az észszerű határidőn belüli elbírálás követelményével – továbbá a Pp. 219. § (1) bekezdésével – ellentétesnek minősítette a közjegyzői okirat kijavításánál tanúsított közjegyzői magatartást. Az indítványozó alkotmányjogi panasa szerint a közjegyző törvénytelenül jegyzett be az egyoldalú kötelezettségvállalásról szóló közjegyzői okiratba forint helyett devizát, megsértve ezzel az Alaptörvény XXIV. cikk (7) bekezdését, valamint a Pp. 2. § (1) bekezdését, 5. §-át és 8. § (2) bekezdését. Sérelmezte továbbá, hogy felesége fellebbezési kérelmét a Székesfehérvári Törvényszék előbb érdemi vizsgálat nélkül elutasította, majd a közjegyzői végzést helybenhagyó döntést számára is kézbesítette. Az érdemi vizsgálat nélküli elutasítást tartalmazó végzést ráadásul a Törvényszék a kézbesítésre előírt Pp-beli határidőt túllépve postázta az indítványozó feleségének. Az indítványozó a jogorvoslathoz való joga [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] sérelmeként állította, hogy a Székesfehérvári Törvényszék – „alapvető jogait sértő” végzése ellen további fellebbezési lehetősége sem neki, sem feleségének nem volt. Az indítványozó a fentiekben túl az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe és a Pp. 221. §-ába ütközőnek tartotta a törvényszéknek a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényre hivatkozó – meglátása szerint – hiányos magyarázatot tartalmazó végzését.
- [7] Az Alkotmánybíróság főtítkára – a kellő alkotmányjogi érvekkel alátámasztott indokolás elmaradása miatt – hiánypótlásra szólította fel az indítványozót. Panasz-kiegészítésében az indítványozó – amellett, hogy fenntartotta az eredeti beadványában foglaltakat – tájékoztatta az Alkotmánybíróságot, hogy az alapvető jogok biztosa „megtévesztő félremagyarázással” elutasította az ügyvel kapcsolatos vizsgálat lefolytatására irányuló kérelmét.
- [8] 3. Az Alkotmánybíróság eljárása során elsőként azt vizsgálja, hogy a benyújtott alkotmányjogi panasz megfelel-e az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvényben (a továbbiakban: Abtv.) előírt tartalmi és formai követelményeknek. Az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról [Abtv. 56. § (1) bekezdés]. A befogadhatóság törvény által meghatározott tartalmi feltételeit vizsgáló tanács mérlegelési jogkörében hozza meg döntését [Abtv. 56. § (2) bekezdés].
- [9] Az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárás befejező egyéb döntés sérti az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát és jogorvoslati lehetőségeit kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva [Abtv. 27. §]. Az indítványozó az ügyben közvetlenül érintett, félként (kérelmezőként) vett részt a bírósági eljárásban és panaszában megjelölte az alaptörvény-ellenesnek tartott bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont], továbbá kérte annak megsemmisítését [Abtv. (1b) bekezdés f) pont]. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette [Abtv. 27. § b) pont] és megjelölte azt az alaptörvényi rendelkezést, mely indítványozói jogosultságát, valamint az Alkotmánybíróság panasz elbírálására vonatkozó hatáskörét megállapítja [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]. Az indítványozó a benyújtására nyitva álló törvényi határidőn belül postára adta alkotmányjogi panaszát, mely azonban az alább felsorolt okok miatt a befogadhatóság törvényben meghatározott kritériumainak nem felel meg.
- [10] Az indítványozó panasz-beadványában – többek között – hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz, valamint a XXIV. cikk (1) – és az indítványozó szerint (7) – bekezdésében szabályozott tisztességes hatósági eljáráshoz fűződő joga sérelmére. Az Alaptörvény XXIV. cikke nem rendelkezik (7) bekezdéssel, erről az Alkotmánybíróság főtítkára hiánypótlásra felhívó levelében már tájékoztatta az indítványozót. Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére – az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján –

kizárólag a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult eljárások vonatkozásában alapítható alkotmányjogi panasz {3071/2017. (IV. 19.) AB végzés, Indokolás [12]}. Az indítványozó által hivatkozott alaptörvényi rendelkezés ugyanis a közigazgatási hatósági eljárás tekintetében határozza meg a tisztességes eljárás követelményét {3081/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [8]; 3010/2015. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az alkotmányjogi panasz alapját képező bírósági eljárás a közjegyző elutasító végzésével szembeni felbuzósításra és nem közigazgatási hatóság döntésének felülvizsgálatára irányult, így az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése vonatkozásában az alkotmányjogi panasz nem alkalmas az Alkotmánybíróság általi érdemi vizsgálatra. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint ugyanis „[a] bírósági eljárás tisztességességével összefüggésben nem a XXIV. cikkre, hanem a XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapítható alkotmányjogi panasz” {3081/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [8]}. {Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz fűződő alapjog sérelmével kapcsolatos indítványi elem vizsgálatával az Alkotmánybíróság alább, az Indokolás [13] bekezdésében foglalkozik.} A közjegyzői eljárás tisztességessége – az indítványozó panasz-beadványában állított – sérelmének vizsgálatára az Alkotmánybíróság hatásköre nem terjed ki, így érdemi alkotmányosságai vizsgálatra ebben az esetben sem kerülhetett sor.

- [11] Az indítványozó panasz-beadványában a tisztességes eljáráshoz való alapjogának sérelme mellett az észszerű határidőn belüli elbírálás követelményébe ütközés miatti alaptörvény-ellenességet is állított. A tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog részelemének tekintendő észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye – az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint – „[a]z Alaptörvényben biztosított azon jogok körébe tartozik, amelyek sérelme alkotmányjogi panasz alapját képezheti.” {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [52]}. Az észszerű határidőn belüli elbíráláshoz fűződő alapjog sérelmére alapított alkotmányjogi panaszok Alkotmánybíróság általi befogadására – a testület gyakorlata szerint – azonban csupán akkor nyílik lehetőség, ha az eljárás elhúzódása kihatott „[a]z ügyben hozott bírói döntés érdemére” {2/2017. (II. 10.) AB határozat, Indokolás [54]}. Az indítványozó által sérelmesnek tartott közjegyzői elutasító végzés és a Székesfehérvári Törvényszék végzésének meghozatala között eltelt fél évbe a Pp. szerinti törvénykezési szünet időtartamát nem lehet beszámítani, ahogyan erre a törvényszék az indítványozónak küldött tájékoztató levelében rámutatott. Az indítványozó panaszában csupán állította, de nem adta megfelelő indokát annak, miben nyilvánult meg az észszerű határidőn belüli elbírálás követelményének sérelme jelen ügyben, illetve hogy az eljárás – meglátása szerinti – elhúzódása milyen hatással volt a bírói döntés érdemére.
- [12] Az indítványozó a bírósági eljárással összefüggésben utalt felesége jogorvoslati jogának sérelmére, tekintettel azonban arra, hogy az Abtv. 27. §-a nem ad lehetőséget, hogy más személy Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére hivatkozással kezdeményezni lehessen az Alkotmánybíróság eljárását, az érintett alapjog vonatkozásában érdemi vizsgálatra nem kerülhetett sor.
- [13] A tisztességes bírósági eljárást meghatározó alaptörvényi rendelkezéssel [XXVIII. cikk (1) bekezdés] kapcsolatban az Alkotmánybíróság több korábbi döntésében megállapította, egy eljárás tisztességessége mindig esetről esetre, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével ítélt meg {3007/2017. (II. 1.) AB végzés, Indokolás [12]; 3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [19]}. Önmagában az a körülmény, hogy a Székesfehérvári Törvényszék helyben hagyta a közjegyző okirat kijavításával kapcsolatos elutasító végzését, nem alapozza meg a bírósági eljárás tisztességtelenségét és a bírói döntés alaptörvény-ellenességét. Az Alkotmánybíróság „[a] tisztességes bírósági eljárás alkotmányos követelményrendszerét kielégítő hatékony bírói jogvédelem elvét vizsgálja” {3063/2017. (III. 31.) AB határozat, Indokolás [45]}, és – több döntésében megfogalmazta – nem járhat el hagyományos jogorvoslati fórumként, „szuperbírói szerepben,” erre a tisztességes eljárás alapjoga sem adhat lehetőséget {3063/2017. (III. 31.) AB határozat, Indokolás [44]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszja egyértelműen jogszabály-értelmezésre irányul alaptörvény-értelmezés helyett, beadványában ugyanis mind a Pp., mind az ME rendelet, mind a Ktv. több rendelkezésének megsértésére hivatkozott, alapjoga sérelmének az Alkotmánybíróság eljárása szempontjából releváns alkotmányossági indokát pedig nem adta meg. A jogszabályok értelmezése a rendes bíróságok hatáskörébe tartozik, az Alkotmánybíróság csupán „[a]z értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki” {3063/2017. (III. 31.) AB határozat, Indokolás [44]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. A vélt vagy valós jogszabálysértő jogalkalmazás nem adhat alapot az Alkotmánybíróság általi beavatkozásra {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [14] Az indítványozó panaszja kiegészítésében megtévesztőnek ítélte a törvényszék indokolását. Az Alkotmánybíróság számos döntésében kimondta, „[a] bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szub-

jektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” {30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]; 3063/2017. (III. 31.) AB határozat, Indokolás [47]}. Az Alkotmánybíróság bíróságok jogértelmezési hatáskörére vonatkozó megállapítása az indokolási kötelezettség tekintetében a konkrét esetben is megállja a helyét, és akadályát képezi az indítvány érdemi vizsgálatának.

- [15] 4. Az indítványozó alkotmányjogi panasz – az Alkotmánybíróság szerint – alkalmatlan az érdemi vizsgálatra, nem vet fel ugyanis a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést [Abtv. 29. §]. Mindezek okán az Alkotmánybíróság az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 56. § (3) bekezdésében foglaltak figyelembe vételével az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja, valamint – a jogorvoslathoz való jog tekintetében – a c) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. július 4.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [16] Egyetértek a döntés rendelkező részével, támogatom az indítvány visszautasítását, ugyanakkor szükségesnek tartom a végzés indokolásának a kiegészítését az alábbiak szerint.
- [17] 1. A döntés Indokolásának [10] bekezdésében az Alkotmánybíróság – hivatkozással a korábbi gyakorlatára {3010/2015. (I. 12.) AB végzés, Indokolás [12]; 3081/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [8]; 3071/2017. (IV. 19.) AB végzés [12]} – megállapította, hogy „[a]z Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére [...] kizárólag a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult eljárások vonatkozásában alapítható alkotmányjogi panasz”. Az indokolás szerint ugyanis „az indítványozó által hivatkozott alaptörvényi rendelkezés [...] a közigazgatási hatósági eljárás tekintetében határozza meg a tisztességes eljárás követelményét”. Ebből pedig a végzés indokolása arra a következtetésre jut, hogy „[a] közjegyzői eljárás tisztességessége [...] sérelmének vizsgálatára az Alkotmánybíróság hatásköre nem terjed ki”, így érdemi alkotmányossági vizsgálatra nem kerülhet sor. Az indokolás ezen megállapításaival nem értek egyet.
- [18] Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy „[m]indenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”.
- [19] Álláspontom szerint az Alaptörvény XXIV. cikkének hivatkozott rendelkezéséből nem következik, hogy az kizárólag a közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozik. Úgy gondolom, hogy az Alaptörvény e rendelkezése valamennyi hatóság (ebben az összefüggésben: közhatalmat gyakorló jogalkalmazó szerv) eljárására vonatkozik.
- [20] A közjegyzői eljárásokkal kapcsolatban pedig fontosnak tartom hangsúlyozni azt is, hogy a Ktv. 1. § (1) bekezdése „közhitelességgel ruházza fel a közjegyzőket, hogy a jogviták megelőzése érdekében a feleknek pártatlan jogi szolgáltatást nyújtsanak”. A Ktv. 1. § (4) bekezdése pedig kifejezetten kimondja, hogy „[a] közjegyző a jogszabály által meghatározott hatáskörében az állam igazságszolgáltató tevékenysége részeként jogszolgáltató hatósági tevékenységet végez”. A közjegyző végzése a jogorvoslat szempontjából a járásbíró végzésével azonos hatályú [Ktv. 5. § (2) bekezdés].
- [21] A fentiek alapján úgy gondolom, hogy a Ktv. hivatkozott rendelkezései alapján egyértelműen megállapítható, hogy a közjegyző – az igazságszolgáltatás részeként – jogszolgáltató hatósági tevékenységet végez. Eljárására ezért az Alaptörvény XXIV. cikkének hatálya kiterjed.
- [22] 2. A fentiekben kifejtettek mellett fontosnak tartom annak kiemelését is, hogy az Alkotmánybíróság gyakorlatában nem teljesen egyértelmű az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének (tisztességes hatósági eljáráshoz való

jog) és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének (tisztesleges bírósági eljáráshoz való jog) az elhatárolása. Véleményem szerint az elhatárolás szükségét éppen a konkrét esetben is vizsgált közjegyzői nemperes eljárások jogi természetete is indokolná.

- [23] Az adott esetben vizsgált közjegyzői eljárás polgári nemperes eljárás. Az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény 1. § (2) bekezdése egyértelműen kimondja, hogy „[a] közjegyző eljárása – mint polgári nemperes eljárás – a bíróság eljárásával azonos hatályú”. E törvény 1. § (1) bekezdése egyértelművé teszi azt is, hogy a közjegyző hatáskörébe tartozó eljárásokban azokra az eljárási kérdésekre, amelyeket a törvény nem szabályoz, a Pp. szabályai – a polgári nemperes eljárás sajátosságaiból eredő eltérésekkel – megfelelően irányadók.
- [24] Véleményem szerint az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdéséből és a XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelményrendszer elhatárolása nem ahhoz igazodik, hogy az adott eljárásban mely közhatalmat gyakorló jogalkalmazó szerv (pl. bíróság vagy közjegyző) jár el, hanem a konkrét eljárás természetét kell vizsgálni. Úgy gondolom, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a tág értelemben vett igazságszolgáltatás olyan alapvető alkotmányos garanciáit foglalja magában, amely nem csak bírósági, hanem más nemperes eljárásokban (pl. a hagyatéki eljárás lefolytatása során) is számon kérhető. Emellett pedig nem hagyható figyelmen kívül, hogy egyes bírósági nemperes eljárásokban, ahol a bíróság nem tart tárgyalást, és döntését kizárólag a felek által csatolt okiratokra alapítja, a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog követelményrendszere nem érvényesülhet teljes terjedelmében. Következésképpen az ilyen eljárásokban inkább az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt garanciarendszer kérhető számon.
- [25] 3. A fentiekben kifejtettek alapján nem értek egyet azzal a megállapítással, hogy az Alkotmánybíróságnak nincs hatásköre vizsgálni a közjegyzői eljárás tisztességes lefolytatásának sérelmére alapított alkotmányjogi panaszt. Véleményem szerint az alkotmányossági kérdés, hogy az Alkotmánybíróság a közjegyző által lefolytatott nemperes eljárásokban az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének vagy XXVIII. cikk (1) bekezdésének alkotmányos garanciarendszerét követeli meg.

Budapest, 2017. július 4.

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2033/2016.

